

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Dit Courant verschijnt te Amsterdam. Dagelijks, behalve op Zondagen. Het abonnement voor 3 maanden is / 5.00; voor de buitenlanden / 6.00; franco door het geheele Rijk.
 Prijzen, Gelden, 6.12. FRANKO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG 5 MEI.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen / 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 4 Mei.

Toen de onderhandelingen te Weenen in vollen gang waren en het kanon tegen Sebastopol bulderde, toen heette het: binnen korte dagen zullen wij eene beslissing hebben. Is zij gekomen die beslissing? Het zij verre. Althans niet te Sebastopol. Wie weet waaraan men zich heeft te houden omtrent de operatiën tegen de broemde vesting? Heeft het bombardement, gedurende zoo vele dagen doorgezet, eenig degelijk resultaat voortgebracht? De berigten daaromtrent zijn velerlei en tegenstrijdig. Maar wanneer men alles wel wikt en weegt, dan moet men tot het besluit komen, dat de nitslag van het bombardement niet heeft beantwoord aan de verwachtingen. De Russen schrijven officieel dat de vestingwerken weinig schade hebben bekomen. En de officiële fransche en engelsche berigten, zoo zij al van goed succes spreken, blijven in gebreke om opgaaf te doen van de voordeelen, die behaald zijn. De bijzonderheden daaromtrent moeten nog vernomen worden. Want wij geven geen al te groot vertrouwen aan hetgene partikuliere korrespondenten uit Konstantinopel of Balaklava vermelden, die vermoeden moeten worden dikwerf voor feit te hebben aangenomen wat slechts een gerucht was. In den stand der zaken, die thans in de Krim heerscht, kan men, te Parijs en te Londen even gemakkelijk en misschien nog zekerder weten wat voor Sebastopol geschiedt, dan zulks te Konstantinopel en te Balaklava mogelijk is, waar men, meer dan hier zijn, bloot staat voor allerlei opgeraapte geruchten. Men dan ziet, dat het langdurig bombardement geen ander stellig bekend voordeel heeft opgeleverd, dan dat de Russische ambassades zijn genomen en met behulp daarvan eene vierde parate is aangelegd, en dat daarna het vuur der westersche mogendheden is gestaakt, om zoo als gezegd wordt, op voorraad en versterking te wachten, dan meenen wij hier voor te mogen houden, dat de beslissing omtrent de expeditie in de Krim niet traag is.

Anders is het met de onderhandelingen te Weenen afgelopen. Zij zijn, gelijk het bombardement te Sebastopol niet slechts gestaakt, maar daarenboven, wat den vrede betreft, stellig mislukt. Daaraan valt hoegenaamd niet te twifelen. Is men daarom nu tot de zekerheid gekomen, dat de oorlog erger zal gaan worden en dat voor 't oogenblik alle hoop op vrede is opgegeven? Als men de berigten der groote dagbladen raadpleegt, dan is zulks nog niet het geval. Men beweert dat men nu onderhandelt op officieuze wijze, *sub rosa*. Wij begrijpen, dat Oostenrijk eene uiterste poging doet, om niet in het geval te moeten komen van, ingevolge de December-alliantie, het zwaard te moeten trekken. Maar als het werkelijk waar is, dat Oostenrijk volkomen overeenstemt met de westersche mogendheden omtrent de aan Rusland gestelde vredesvoorwaarden, dan begrijpen wij niet welke verwachtingen men voeden kan omtrent vredes onderhandelingen, nu onder den duim gevoerd, nadat de officiële beraadslagingen volstrektelijk mislukt zijn.

't Is waar, de gansche loop van het oostersch verschil heeft zonderlinge en onverwachte wendingen opgeleverd. 't Zou mogelijk kunnen zijn, dat men eindelijk tot vrede kwam, gelijk men tot oorlog gekomen is, zonder het te weten. Maar welke waarschijnlijkheid bestaat daarvoor? En mag men zich met sprookjes vleijen?

Intusschen, de kwestie van de voortzetting des oorlogs op eene grootere schaal hangt nu van Oostenrijk af. Keizer Frans Jozef is nog vrij te doen wat hij in 't belang van zijn Rijk en van Duitschland zal noodig achten. Gebonden aan de westersche mogendheden is hij 't niet zoozeer, dat hij zich niet zijne vrijheid van handelen tot op het laatste oogenblik heeft voorbehouden. Zijne diplomatie is zeer vindingrijk in middelen om den gang der aangelegenheden te vertragen, ten einde tijd te winnen. Zij heeft daaraan te veel talent besteed om te mogen verwachten, dat zij nu reeds te dien aanzien *à bout de ressources* zou zijn. Moge Oostenrijk dan ook al eenige militaire demonstratiën doen; het zal de gelegenheid trachten te vinden, om zich nog te onthouden van een verkrampt deelname aan den oorlog. Ongetwijfeld rekent men daarop te St.-Petersburg.

Maar het gevolg daarvan kon wel zijn, dat men juist daardoor Oostenrijk tot oorlog bracht, gelijk ook Frankrijk en Engeland tot oorlog zijn gekomen juist daardoor, omdat Rusland van geen van beiden oorlog verwachtte.

Men ziet uit dit alles, dat Europa in zijne verwachtingen voor 't oogenblik weer is te leure gesteld. Meenden wij onlangs, dat men binnen korte dagen zou komen te weten, waaraan men zich omtrent alle groote kwestien zou hebben te houden; het blijkt nu dat alles in onzekerheid is gebleven, en dat men noch te Weenen, noch te Sebastopol is gekomen tot eene afdoende beslissing.

Wij hebben daaruit op nieuw kunnen leeren, dat het oostersch verschil eene moeilijk te ontwarren aangelegenheid is, waaromtrent men zich van verwachtingen moet onthouden, wil men niet aan vele teleurstellingen zijn bloot gesteld.

Wat de *Amsterdamsche Courant* berigt mag niet in den wind worden geslagen. Hare onpartijdigheid en billijkheid van beoordeling kunnen niet in twijfel worden getrokken en wat betreft de juistheid van hare mededeelingen — bij elke gelegenheid, en ook wel zonder daartoe eene ongezochte aanleiding te hebben, doet zij hare zedigheid geweld aan, om het publiek hare diepgewortelde overtuiging te doen deelen, dat zij alles veel beter en veel spoediger weet dan elk ander. Aan hare berigten mag dus wel eene bijzondere aandacht gewijd worden.

Ziehier hoe zij, op grond van waarneming en ernstige overpeinzing, den tegenwoordigen stand der dingen stout weg meent te mogen zeggen. "De week heeft zich alsoo gesloten met de mededeeling dat de veldtocht tegen Sebastopol mislukt is, met eene offering van 25 of 30,000 menschen, dat de onderhandelingen te Weenen tot niets geleid hebben, en dat het vertrouwen hetwelk men in den staat van zaken in Frankrijk [in Engeland] stelde, merklijk geschokt is, door een, naar het schijnt, moorddadigen aanslag op het leven van Keizer Napoleon."

Men houde het zich derhalve voor gezegd, nu de wel-onderrigte *Amsterdamsche* gesproken heeft:

1°. zeker is het, dat de veldtocht tegen Sebastopol mislukt is en met juistheid weet men thans dat daarbij tusschen de 25 en 30,000 menschen gevallen zijn;

2°. de onderhandelingen te Weenen hebben tot niets geleid;

3°. Engeland vertrouwt den staat van zaken in Frankrijk niet langer — waarom niet? omdat het schijnt, dat er op Keizer Napoleon geschoten is. Let wel, dat dit nog niet zeker is; maar reeds omdat het schijnt gebeurd te zijn, daarom reeds is Englands vertrouwen in den staat van zaken in Frankrijk geschokt! — Men houde het zich voor gezegd!

Die alzo van meening waren, dat er tot dus verre nog geene sprake kon zijn van het welslagen of van het mislukken van den veldtocht tegen Sebastopol; dat de onderhandelingen te Weenen veel aan het licht hebben gebracht en tot groote resultaten allerwaarschijnlijkst leiden zullen, en dat Engeland niet op mag houden, wat ook gebeure, op Frankrijk zijn vertrouwen te stellen, daar het, zonder Frankrijks bijstand, de grootste vernedering weldra te gemoet zou gaan — om niet te gewagen van hen, die er zeker van meenen te zijn, dat er een moorddadige aanslag op het leven van Keizer Napoleon heeft plaats gehad — die allen zijn derhalve het spoor niet weinig bijster. De *Amsterdamsche* weet het beter dan zij; en bij de berigten en beschouwingen van een onpartijdig en zoo wel onderdicht blad als ons ministerieel orgaan — wie zou er niet gaarne het hoofd bij neerleggen? 't Blijft dus uitgemaakt: de veldtocht tegen Sebastopol is mislukt; de Weener konfessie heeft tot niets geleid; Engeland vertrouwt Frankrijk niet langer en, zeker is het niet, maar het schijnt slechts dat er op Keizer Napoleon geschoten is. En die dat alles nu niet gelooven wil, die moet zich, bijv. herinneren, dat, ofschoon nu eenigen tijd geleden de *Amsterdamsche* bij herhaling verzekerde, dat de Kardinaal Antonelli bij den H. Vader in ongenade was gevallen, diezelfde kardinaal, des ondanks, nog altijd met de hoogste Staatsbediening bekleed blijft. Doch voor menschen, die geheugen hebben, wordt de *Amsterdamsche* niet geschre-

ven. Alle anderen gelooven haar op haar woord en daar doen zij zeer wel aan. Van harte roepen wij hen een *grand bien leur fasse* toe.

Over het kerkelijk protektoraat van Rusland in Turkije behelst de *A. Allg. Z.* het volgende bemerkenswaardige artikel:

"Sedert Peter den Grooten is het politiek opperhoofd van het Russische rijk tevens het opperhoofd der Grieksch-orthodoxe kerk in Rusland. Ook sedert dien tijd doen zich, als het gevolg van het keizerlijk pseudom, twee eigenaardige strekkingen in de russische politiek kennen. De eene is geeigend om binnen het rijk eene propaganda van het orthodoxisme te organizeeren en alle daarvan afwijkende elementen meer en meer in de Staatskerk op te nemen. Aan die strekking zullen wij ten deze geene verdere aandacht schenken. Wel echter aan de tweede, die alle buiten Rusland bestaande elementen der Grieksch-orthodoxe kerk aan het opperhoofd er van in Rusland, alzo aan den Czaar wil onderwerpen. Die strekking was hoofdzakelijk en is werkelijk een middel geweest tot het verkrijgen van een politiek invloed en bijgevolg van eene politieke onderwerping."

"Het zoo enaamde testament van Peter den Grooten, bij het 12de artikel den Russische letterschrijvers dezen last op: "naar een bepaald plan de in Hongarije en in het zuiden van Polen verspreide schismatische Grieken rondom zich vereenigen, zich hun middenpunt en beschermer maken en voorloopig door een soort van priesterlijke opperheerschappij een overwegenden invloed op hen verkrijgen; naar gelang dit bewerkt wordt, zal men vrienden te midden der vijanden verwerven." Iedereen weet, welke gevolgen die pogingen voor Polen hadden."

"In dezen tijd breidt zich, buiten Rusland, de Grieksch-orthodoxe kerk voornamelijk uit in drie rijken: 1°. op Oostenrijks gebied; 2°. in het Grieksch koninkrijk; 3°. in Turkije. De bedoelingen en plannen van Rusland ten aanzien der beide eerste rijken zullen wij onaangetroefd laten, en ons slechts eenige aanmerkingen veroorloven."

"De strekking van het russisch beginsel, ten aanzien van Oostenrijk en Griekenland, is in den aard verachtend. In Oostenrijk rust de Grieksch-orthodoxe kerk juist op die nationaliteit, welke het nationaal fundament van het russische staatslichaam vormt, op de slavonische, en verschaft daardoor aan de plannen der russische politiek een dubbel gunstig punt van samenhechting. In Griekenland daarentegen, steunt de Kerk op eene voor Rusland binnen- en buitenlands vreemde nationaliteit, op een uitsluitend grieksch; hoe ze ook sedert eenigen in het bloed slavonisch moge gemaakt zijn, zij is evenwel, wat taal en physick betreft, geheel verschillend met de Russische, en dienvolgens in staat den Russischen invloed een halstarrigen tegenstand te bieden. Daarbij komt een ander verschil. In Oostenrijk staat de Grieksch-orthodoxe Kerk, tegenover de katholieke Staatskerk, en tegenover de heerschende slavonische nationaliteit der Duitschers. In Griekenland, integendeel, is de Grieksch-orthodoxe Kerk de Staatskerk en de Grieksch nationaliteit de heerschende. Daar wordt alzo voor kerkelijke zoowel als voor nationale konflikten en dienvolgens voor vijandelijke inzinuatiën en eventuele aanhitsingen eene gelegenheid aangeboden, die hier geheel ontbreekt."

"Niettemin is de invloed van Rusland tot hiertoe in het Grieksch rijk grooter en meer zichtbaar geweest dan in het Oostenrijksche. De reden is tastbaar: Oostenrijk is een magtige Staat, Griekenland een zwakke, die slechts in zijne kindsheid is; Oostenrijk moet, ingevolge de traditioneele grondstelling der russische politiek en tot na de vervezenlijking van zekere wenschen en plannen", namelijk na de oplossing der oostersche kwestie in russischen zin, ontzien, te vrede gesteld, ja eenigerwijs in zijne mededingende belangen ondersteund worden — terwijl de Grieksch Staat door de russische politiek al haar kreatuur wordt beschouwd, dat, in zijne verwachtingen en vrees, van haar afhankelijk moet zijn. Het middel, om de oplossing der Oostenrijksche kwestie voor Rusland te verkrijgen, is alzo in zinnig opzigt tot in den laatsten tijd te gemaakt een dubbel gevaar, dat

Gröenland uit Rusland bedreegde, afgewend geworden. Vooreerst leden de pogingen der russische schipbreuk op het krachtig gevoel van eigenwaarde (?) der Grieksche Staatskerk, pogingen welke ten oogmerk hadden om die kerk derwijze met de russische Staatskerk te vereenigen, dat de Czaar te St.-Petersburg, als het ware organisch, paus der kerk in Griekenland geworden zou zijn — maar op welke pogingen, dat zeer opmerkenwaardig is, door de openbare meening in Europa schier geen aandacht werd gevestigd. Vervolgens bleek uit genoegzaam bekende niterlijke gedragingen het doel van Rusland, bij den aanvang der tegenwoordige crisis, om Griekenland in den strijd tegen Turkije te wikkelen. Daarbij was Griekenland niet vrij te pleiten zich aan een groot zelfbedrog te hebben schuldig gemaakt. Niet wijl het noodzakelijk de tegenwerking van de zijde der Westersche mogendheden moest verwachten! Maar wijl het ten hoogste door de ondersteuning der Russische bedoelingen, in de gelukkigste omstandigheden, slechts een voorbijgaande vermeerdering van grondgebied mogt hopeu, die, in de nabijheid van Rusland en onder Russischen invloed, meer geschikt zou zijn de regering te verzwakken dan te versterken; en wijl het door de kracht te bestrijden die Ruslands instinktieve eischen weerstreven, stellig zou medewerken zich zelve een graf te delven.

»Die instinktieve eischen van Rusland — het moet helaas met volle overtuiging gezegd worden — zullen, moeten weerstreefd worden zoolang zij de landen van het tegenwoordig Turkije ten doel hebben, tot dat door de overige mogendheden van Europa, aan de Oostersche kwestie eene eindoplossing in anti-russischen zin gegeven zal zijn, namelijk tot aan de herstelling eener physische, genoegzaam tegen den russischen invloed bestand zijnde defensieve kracht. Voor de instandhouding en integriteit van Turkije strijden in, de Oostersche kwestie ten voordeele van Rusland ongedaan laten, dat rijk tot het hernieuwen zijner pogingen uitlokken. Hoe oud en halstarrig, hoe consequent en toen die pogingen zijn, wordt duidelijk bewezen door de toepassing, welke Rusland van zijne kerkelijke beoeleningen op Turkije gemaakt en de onmiddellijke aanleiding tot de tegenwoordige, de grootste aller oostersche verwickelingen gegeven heeft. Reden genoeg om eindelijk de groote politieke en internationale beteekenis, te waarderen welke, voor Europa's geschiedenis, de kerkelijke geschiedenis van Rusland heeft.»

Heden ten 11 ure des morgens, heeft in het Lokaal der Akademie van Beeldende Kunsten alhier plaats gehad de vrettige opening van de kunstverzameling, door wijlen den heer A. van der Hoop aan de stad Amsterdam gesaaid. De bezigtiging zal voor ieder worden opengesteld, des Zondags voor 10 cents, des Maandags voor 25 cents en de overige dagen voor 50 cents de persoon; zullende de opbrengst strekken ten voordeele van de algemeene armen der stad, ingevolge den wensch des erfzaters.

De Gedeputeerde Staten der verschillende provinciën zijn naar wij thans nader vernemen, dezer dagen door de Regering gehoord geworden over de wijze, waarop de nieuwe indeling des rijks in kiesdistricten het meest geschikt zoude kunnen plaats hebben. Als leidraad voor dat onderzoek zijn aan het departement van Binnenlandsche Zaken twee staten opge maakt geworden, bij den eenen waarvan de indeling volgens het tegenwoordig stelsel van groote kiesdistricten, in den regel van 90,000 zielen, is behouden, terwijl bij den anderen de indeling is gemaakt volgens het stelsel van kleine districten, in den regel van 45,000 zielen. De regering wenschte voor zich geene splitsing van gemeenten te doen plaats vinden, maar iedere gemeente van meer dan 45,000 zielen met andere gemeenten te doen vereenigen, om het ontbrekende ter verkiezing van twee of meer leden der Tweede Kamer aan te vullen. Uit verscheidene, zoo al niet bij de meeste, provinciën moet voor het stelsel van kleine districten zijn geadviseerd geworden.

Bij de vermeerdering van het getal leden der Kamer met drie, waarvan wij vroeger reeds melding maakten, zullen er overigens op de geheele bevolking des rijks slechts 132 zielen overblijven. (H.)

Het schoone werk van Dr. W. R. van Hoëvell: «Slaven en Vrijen onder de Nederlandsche wet», had maar één gebrek. Het was te duur. Ondanks de begeerte van honderden om een werk te lezen, dat op het zeerst geroemd werd en den algemeenen lof alleziens verdiende, was de prijs van f 6,80 wat hoog. Maar dit leette niet, dat binnen weinige weken de eerste druk was uitverkocht, een debiet in ons land bijna zonder voorbeeld. Een tweede druk was dus noodzakelijk geworden om aan de vele aanvragen te kunnen voldoen, en de uitgevers, de heeren J. J. Noman en Zn. te Zalt-Bommel zijn op het goede denkbeeld gekomen om die tweede uitgave goedkoop te maken en op slechts f 2,60 te stellen. (H.)

Naar wij vernemen, moet er in de Staats-Commissie voor de emancipatie der slaven nog al eene groote verscheidenheid van gevoelens bestaan, zoowel met betrekking tot het beginsel zelf, als ten aanzien van de wijze, waarop

het zou moeten worden uitgevoerd, althans, indien dat groote verschil tot geene toenadering mogt kunnen leiden, vrees men voor de schraalheid der vruchten, welke de Nederlandsche eer en de ongelukkige slaven van het bestaan der Staats-Commissie oogen zullen. (Grondwet.)

Men berigt ons, dat de Gouverneur-Generaal van Ned. Indië de bepaling heeft ingetrokken, volgens welk geen suiker-contractant zijn fabriek zonder verlot der Indische Regering mag verlaten. De aanleiding tot de intrekking van deze bepaling moet, naar men zegt, in de omstandigheid zijn gelegen, dat de heer 's Jacob, suiker-contractant en zwager van den heer Rochussen, geen verlot hebbende kunnen bekomen, om langer dan gedurende een tweejarig verlot zijn fabriek te verlaten, door den Minister van Koloniën, in strijd met de beslissing, en het advies van den Gouverneur-Generaal in het gelijk moet zijn gesteld. (Grondwet.)

Wij ontvingen van Paramaribo een berigt van den 21 Maart jl., aldus luidende:

»Voor eenige dagen zag men in de rivier de Commewijne tot groote verwondering van iedereen 's lands stoomboot met den procureur-generaal en eenige manschappen, de rivier opstroomen, men moest naar de plantage Concordia 6 a 7 uren verder op, om eenige weerspannige negers te gaan afstraffen.

»Zij hadden met nieuwjaar volgens de gewoonte eenige dagen vrij gehad, en verzochten om nog 2 dagen, die hen geweigerd werden, onder oplegging van straf. Deze straf wilden zij niet ondergaan en moeten nu door geweld van wapenen daaraan onderworpen worden.

»Ik zal UEd. maar geene neger afstraffing beschrijven, het is te akelig; men slaat ze soms bijna dood!»

Verhevene functie van den procureur-generaal der West-Indische koloniën, om het land door te reizen tot afstraffing van negers. Had men ten minste een omme gaand register met 2 assistenten, die de zaken onderzochten, en behoorlijke vonnissen uitspraken.

Maar wat zoude ook dit middel de arme negers baten? Het reglement van 1851 is immers daar; de voldoening van den minister van Koloniën. (Indiër)

's GRAVENHAGE, 3 Mei. De Minister van Binnenland- zaken heeft ter kennis gebracht van degenen, die mogten verlangen tot den 1 Sept. aan te vangen cursus der kon. akademie ter opleiding van burgerl. ingenieurs enz. te worden toegelaten, dat de commissie, belast met het onderzoek der kandidaten. hare zittingen zal houden in het akademiegebouw te Delft, in den loop der volgende maand Junij. op de dagen en uren, welke zullen worden bekend gemaakt aan allen, die zich ter bekoming van berigt dien- aangaande, vóór het einde der loopende maand Mei schriftelijk aan den heer directeur der Akademie zullen hebben aangemeld. In voldoening aan voormeld artikel is tevens herinnerd, dat zij, die in voege voorschreven, verlangen te worden toegelaten, bij het examen het be- wis zullen moeten overleggen, dat zij op den 1 Sept. aanst. den ouderdom van 17 jaren zullen zijn ingetreden, en dat zij, ingevolge het programma der akademie, geplaatst in de Staats-Courant van den 31 Oktober 1842 en de wijzigingen daaraan toegebracht en medegedeeld in de Staats-Courant van den 10 Junij 1847, zullen moeten doen blijken de kundigheden te bezitten, ook vermeld in de Staats Courant van 3 Mei 1855.

— Men verneemt, dat op 10 Mei aanstaande zal worden geopend eene buitengewone zitting der Provinciale Staten van Groningen, ter benoeming van een lid voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal, in plaats van wijlen den heer J. de Sitter.

ROTTERDAM, 2 Mei. In het heden alhier gehouden kies-kollegie van stemgerechtigde deelhebbers in de Nederlandsche Handel-Maatschappij zijn verkozen tot commissarissen, in plaats van wijlen de heeren Jb. Mees en W. Suermondt Bz., de heeren J. R. Veder en Joost van Vollenhoven, en tot plaatsvervangers, in plaats van de beide evengenozende tot commissarissen verkozen heeren, de heeren G. J. Mees en D. Danlop.

NUMANSDORP, 30 April. De stand der veldgewassen is, over het algemeen, in deze streken niet zeer gunstig. Onderscheidene landbouwers hebben reeds veel winterkoren doen uitploegen en algemeen vrees men, dat wanneer het koude weder en de droogte nog eenigen tijd aanhoudt, er niets van al het koren zal teregt komen. Ook het koolzaad laat nog al te wenschen over. (Amst. Ct.)

VLISSINGEN, 1 Mei. Heden in den morgen kwam ter reede dezer vesting ten anker, de Fransche driemast oorlogstoomboot le Corse, kapitein Fouard; sommigen willen de aankomst van dien bodem in verband brengen met de omstandigheid, dat weinige dagen geleden, van hier vertrokken is de hamburgsche brik Otto, kapt. Kock, welke hier met stuk-góedern was binnengevallen, en aan wien uit Antwerpen een aantal kisten met geweren en andere krijgsmiddelen werden toegezonden, aan het adres van een alhier gevestigde scheeps kommissionair, door wiens tusschenkomst die amunitie, hier in de haven, in de Hamburgsche brik zijn overgeladen; welke daarna met zijne lading, volgens opgegeven destinatie, naar Para

in Brazilië is gezeld. Naar men echter verneemt is deze oorlogstoomboot slechts ter bescherming der Fransche kustvisserij bestemd, en bevond zich ten vorigen jare ook te dezer stede; de kommandant is naar Middelburg vertrokken en in den namiddag hier teruggekeerd. Zr. Ms. brik Macasser, kommandant de Kock, is ter reede dezer stad gestationneerd en bestemd om de haringvloot te vergezellen.

WORMERVEER, 2 Mei. Heden waren op de weekmarkt alhier aangevoerd 16 stapels kaas. Voor kleine soort werd als hoogste prijs besteed f 22 $\frac{1}{2}$ per 50 N. \mathcal{E} , terwijl middelbare soort niet genoteerd is.

Gisteren werd te Purmerend voor kleine soort besteed f 23 $\frac{1}{2}$ per 50 N. \mathcal{E} , middelbare waren niet aangevoerd.

Door de reeds sedert lang aanhoudende koude en droogte van het weder, heeft het grootste gedeelte van het vee de stallen nog niet verlaten, en is dus de gras- kaas zeer achteikbaar.

TIEL, 2 Mei. Heden heeft de arrond. regtb. alhier uitspraak gedaan in de zaak van den heer F. J. Veeren, burgemeester te Lienden, tegen wien, wegens het willekeurig misbruik maken van zijn gezag, waardoor op de persoonlijke vrijheid van twee ingezetenen was inbreuk gemaakt, eene gevangenisstraf van een jaar, enz. was gerequireerd.

De regtbank heeft verstaan dat hoewel de schuldige onbevoegd was tot het plegen van het bewuste feit, hij echter ter goeder trouw en zonder boos opzet heeft gehandeld, en hem diensvolgens van alle verdere rechtsvervolging ont-lagen. (N. R. Ct.)

ROERMOND, 30 April. In de dennbosschen, onder de gemeente Vlodrop, en onder naburige Pruisische gemeenten gelegen, heeft dezer dagen een zeer felle brand gewoed, welke voor f 20,000 schade heeft berokkend. De oorzaak is onbekend.

PER TELEGRAAF.

's Hage, 4 Mei

Het minimum der opbrengst van den suiker-accijnz bij de wet van 1852 op 7 $\frac{1}{2}$ ton bepaald, wordt bij de nieuwe voordragt bepaald op 1 miljoen. De afschrijving voor uitvoer van Kandij op f 18.50, en die voor Meli en Lompen op f 16.50 gebragt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 Mei. De moordenaar Pianori zal aanstaande Maandag voor het hof van assises terecht staan.

— De *Indépendance Belge*, het voertuig der Europeesche democratie verhaalt, in zijne tijdingen uit Madrid een voorval in de Cortes, waarbij de minister van finantien met groote woorden zich door geheel Europa al eene allereerlijkst man vereert, die de finantien van Spanje behandelt met eene revolutionaire nauwgezetheid zonder wederga, en als waren het zijn eigen middelen. Het verhaal van de *Indépendance* luidt dus:

»In de zitting der Cortes van gisteren is de minister van finantien, de heer Madoz, door den heer Pablo Avezilla, een persoonlijk vijand van hem, hevig aangevalen omdat wissels, door de agenten des ministers op de Spaansche schatkist getrokken, afgewezen en onbetaald gelaten zouden zijn. De heer Madoz ontkende zulks te stelligste, en zeide verder: »Ik verklaar ten aanhoore van gansch Europa, dat het gouvernement niet in een zoo jammerlijk geldgebrek zou verkeeren, indien ik ha willen treden in de schandelijke voorstellen die mij gedaan zijn, ook door den heer Pablo Avezilla. Deze heeft mij, ik herzeg het, voorslagen gedaan waarover hij zich schamen moest, en die met 's lands eer onverenigbaar zijn. Ik voor mij wil, wanneer ik het ministerie verlaat, er mijn goeden naam niet achterlaten.»

»De heer Pablo Avezilla bestrijdt den heer Madoz op twee redenen, vooreerst omdat hij tot een hoog staat ambt zou benoemd geworden zijn, zoo het niet door dien minister belet ware; ten tweede, omdat hij in het belang der Engelsche houders van achterstallige coupons werkzaam is en van hen, naar het schijnt, eene ruife belooning zal ontvangen, in geval hij hun betaling bezorgt.

»Intusschen zijn de beurspekulatiën alhier ijverig de weer, en wenden alle middelen aan om het staatskrediet te benadeelen. Het is tijd om aan die ergerlijk misbruiken een eind te maken. Het ministerie schijnt daartoe dan ook te willen overgaan, en in het algemeen voortaan meer kracht te willen aan den dag leggen tegen zijne vijanden, door welke het om velerlei oneerlijke denen bestreden wordt; en er bestaat grond om te hopeu dat het gouvernement eindelijk door meer redelijke aanbiedingen in staat zal gesteld worden om de voorgenomde groote geldleening van vijf of zes honderd miljoen realen te sluiten.»

— Omtrent de ministerieele crisis te Turin, laat de *Constitutionnel* het volgende schrijven door zijn rigtgever uit die stad, welke als de gehoorzame dienaar

en misschien wel het blinde werktuig van den heer Cavour niet zeer op zijn plaats voert, dat men eindelijk in Piemont, de ministerieele onderwerpen begint moede te worden en te hogrijpen, dat het land onder zulk een bestuur, in den diepsten afgrond der goddeloosheid dreigt te storten. Men leest:

De generaal Durando heeft, met persoonlijke geheuchtheid aan den Koning, de moeilijke taak die verzoening van een nieuw bewind op zich genomen, maar onder uindrukkelijk beding dat men niet te veel aan Rome zou toegeven en dat de Kamer van Volksafgevaardigden niet zou ontponden worden. Hij doet moeite om een ministerie samen te stellen uit leden der meerderheid, die het ministerie-Cavour en hopen de voordragt tot opheffing van kloosters ondersteund heeft; maar tot nog toe heeft hij van de meesten een weigerend antwoord ontvangen.

Heden morgen verscheen eene schare studenten, met een vaandel voorop, voor het gebouw der ministerien, en riep herhaaldelijk *leve Cavour! leve de Kloosterwet!* De heer Cavour ging met zijne ambtgenooten voor justitie en openbaar onderwijs, de heeren Rattazzi en Cibrario, naar buiten, en zeide aan de jongelieden dat straatrumber en zamenscholingen geen zeer geschikt middel tot bevordering van het algemeen belang waren; hij verzocht hien, heen te gaan, zich verlatende op 's Konings wijsheid en trouw aan de konstitutie. Daarop gaf de heer Cibrario den arm aan den student die het vaandel vooruit droeg, en wandelde bedaald met de schare jongelieden naar het gebouw der hogeschool. Een dag vakantie voor de heeren studenten zal wel het eenige gevolg zijn van deze opbruising der jeugdige vrijzinnigheid.

Iets ernstigers is de misnoegde stemming der regterlijke magt: het verzet tegen Rome is bij haar gewoonte geworden, en het ergert haar dat de gewichtige vraag van de opheffing der kloosterorden met zoo weinig om-slag en zonder inachtneming der behoorlijke vormen uit-gemaakt is. Men spreekt van verscheiden hooge regterlijke ambtenaren, tevens leden van den Senaat zijnde, die verklaard zouden hebben, de zittingen van dit staats-ligchaam niet weder te willen bijwonen. Het is dan ook in de daad onaangenaam te zien dat eene vreemde, eene buitenlandse magt in het heiligdom der wetgeving dringt, aldaar op de loer staat tot het gunstige oogenblik gekomen is, en dan storing brengt in den gang eener beraadslaging over eene binnenlandsche aangelegenheid van groot gewigt. Doch dit is, in vergelijking met de groote vraag van den dag, een punt van ondergeschikt belang. Evenwel zou daardoor de taak van den generaal Durando nog moeilijker kunnen worden; en zulks vooruitziende, heeft men den heer de Revel, den leider der conservatieve partij in de Kamer, doen polsen; hij aarzeld en scheen geneigd om een af-wijzend antwoord te geven. Men verzekert dat een con-servatief kabinet met eenig wantrouwen van de zijde der buitenlandse mogendheden zou te worstelen hebben; maar hiervan is nog, voor zoo ver men weet, niet stel-lig gebleken.

De Bisschop van Osum, die zich zoo krachtig en waardig verklaard heeft tegen de geweldadigheden, welke het gouvernement voornemens is tegen de eigendommen der kerk te plegen, heeft bevel ontvangen om zich van Cadix naar de Canarische eilanden te begeven. De minister van gratie en justitie had gedacht hem tot andere ge-voelens te zullen brengen, doch zag zich in zijn pogin-gen derlijk te leun gesteld. De standvastigheid van den prelaat, die boven het bereik der met den dag verwis-selende revolutionaire beginselen gaat, heeft natuurlijk de ministerieele verbittering opgewekt, en deze heeft door misbruik van haar gezach den edelen tegenstrever ver-wijderd.

De kamer der gedeputeerden te Turijn, die eerst-daags moest bijeenkomen, zal welligt tot nader orde ver-dagd worden; ten einde het nieuwe ministerie den tijd hebbe zich te konstitueeren: De heer Cavour, zal niet, gelijk men verhaald heeft, weder optreden in het nieuwe kabinet, maar daarentegen is hij voornemens een uit-stapje te doen naar Frankrijk.

De Constitutionnel schrijft:

In Deutsche dagbladen is sprake van een bezoek, het-welk Keizer Napoleon binnen kort aan het Oostenrijksche hof zou brengen. Ongetwijfeld zullen de beide Keizers, die zich door onderlinge toegenegenheid niet minder dan door gemeenschappelijke belangen tot elkander getrokken gevoelen, in den loop van den aanstaanden zomer elkan-der ontmoeten. Doch zulk eene politieke gebeurtenis moet, om hare volle uitwerking te hebben, te gelijk met de definitieve herstelling des vredes plaats grijpen of op Oostenrijks oorlogsverklaring aan Rusland volgen; zoo lang geen van beide gebeurt, moeten alle geruchten aangaande de komst van Keizer Napoleon te Weenen als voorbarig beschouwd worden. Er zijn dan ook noch aan het Oosten-rijksche hof noch aan het Fransche gezantschap te Wee-nen aanstellen voor zulk een bezoek gemaakt. Zoo lang de Weener konferentie hare werkzaamheden niet geëin-digd heeft, kan de keizer der Franschen niet te Weenen komen; want het zou schijnen alsof hij kwam om aan zijne eigen gevolmachtigden het werk uit de hand te nemen,

hetgeen bij de waardigheid zijner kroon en bij de ver-diensten zijner onderhandelaars niet zou veegen. Doch het Oostenrijksche volk wenscht nu reeds met ongedul-dig verlangen den dooflichtigen bondgenoot van Keizer Frans Jozef te kunnen begroeten; en Napoleon III zal aan den Donau eene eertrillende en hartelijke ont-vangst, als aan de Theems vinden, wanneer de staat der zaken een bepaald karakter zal hebben aangenomen, en aan dat bezoek hetzelfde eigenlijke strekking en oneindig groot gewigt zal kunnen bijzetten.

ENGLAND.

LONDEN, 4 Mei. Het gouvernement heeft geweigerd te antwoorden op de vraag die er in het Parlement ge-daan is welke de voorstellen der westerse mogendhe-den zijn geweest, die Rusland verworpen heeft, en wat daar tegenover van Ruslands zijde is voorgesteld. Alleen hebben de ministers verklaard, dat de protocol-len der Weener konferentie eertlang ter lezing zullen worden aangeboden, doch zij hebben geweigerd den juis-ten dag te bepalen.

— Men spreekt op nieuw van eene laatste poging door Oostenrijk aan te wenden ter verkrijging van den vrede. Mogt die poging mislukken, dan zou Oostenrijk aan Rus-land den oorlog verklaren.

— Bij het Turksche gouvernement moeten vrij gunsti-ge tijdingen omtrent het leger in Azië zijn ontvangen.

— Op nieuw is in het Huis der Gemeente een voor-stel ter tafel gebracht om de subsidie van het seminarie van Maynooth in te trekken. Eerst in eene volgende zitting zal er over gehandeld worden.

— De Baltic heeft berichten aangebragt uit New-York van den 18 dezer. Het wetgevende ligchaam van Albany had eene wet aangenomen, waarbij aan de negers voortaan het stemregt wordt geschonken. In de *New-York Ship-ping List* leest men het volgende: »Uit Washington kwamen in de laatste dagen eene menigte geruchten tot ons over, die de overtuiging geven, dat in onze betrek-kingen tot Cuba eene groote verwickeling bestaat. De afzending van een eskader naar de golf van Mexiko, om het aanhouden van Amerikaanse schepen door Spaan-sche kruisers te verhinderen, is wel geschikt om aan deze geruchten eenig gewigt bij te zetten. Deze omstan-digheden hebben natuurlijk invloed uitgeoefend op onze commerciële en finantiële kringen, doch wij kunnen niet gelooven, dat iets ondernomen zal worden, om vijande-lijkheden met Spanje uit te lokken.»

— Van de, ter zake van het aanwerven van rekruten voor Engeland, te Philadelphia in hechtenis genomen zes personen, zijn twee vrijgelaten, twee moeten nog nadere verhooren ondergaan, terwijl de overige twee onder borg-tocht op vrije voeten zijn gesteld.

— Uit Halifax schrijft men, dat aldaar 60 voor het vreemde legioen aangeworven personen uit Boston zijn aangekomen. Men had hun diens gemaakt, dat zij aan den arbeid voor spoorwegen gebruikt zouden worden; het misverstand werd spoedig opgehelderd, en daar deze lieden volstrekt geen lust hadden om tegen de Russen te vechten, was men wel verpligt hun werk te geven.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 3 Mei. Heden middag ten 3 ure is de zit-ting van de kamers door den heer von Mantuffel ge-sloten, met een aanspraak, die hoofdzakelijk betrekking had tot de binnenlandsche aangelegenheden des lands. De minister gaf te kennen, dat het militaire crediet za-gebruikt worden met zoo veel spaarzaamheid, als ver-eenigbaar is met de mobilisatie van het leger, die ge-vorderd wordt, om overal de waardigheid, de onafhan-kelijkheid en de positie van Pruisen als groote mogend-heid, te handhaven.

— Door de Russische gevolmachtigden is in de op hun verlangen belegde zitting der Weener konferentie van 26 April, voorgesteld te bepalen, dat in de Zwarte Zee even-veel Russische als Turksche oorlogschepen en geen oor-logschepen van andere natien zouden mogen zijn. Dit werd verworpen, omdat het onregvaardig scheen den aanranden en de aangerande partij op één lijn te stel-len, terwijl de Russische gevolmachtigden vothielden dat de geallieerde mogendheden zich niet op het regt van verovering, op gewapenderhand voldongen feiten beroe-pen konden, wanneer zij Ruslands vloot in de Zwarte Zee tot een bepaald getal schepen beperken wilden. Hier-mede eindigde de zitting; den verdere loop der onder-handelingen van de krijgskans afhankelijk latende; doch zij heeft het bewijs opgeleverd dat Rusland de onderhan-delingen niet wil sluiten, maar de gelegenheid wil open-houden om, naar gelang van den verdere loop der om-standigheden, meer of minder bewilligingen te kunnen doen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.
AMSTERDAM, 4 Mei.
 BEVALLEN (30 April): G. Campert, geb. Streefkerk, D. — (1 Mei): J. E. Bloo, geb. Gairolt, D. — (2 Mei): S. Cohen, geb. Dresden, Z.

OVERLEDEN (28 April): A. J. van Haasel, 50 j. - A. C. Oos-42 j. - (29 April): D. Franco Mendes, 2 1/2 j. - (30 April): L. Hartsen, 37 j. - (1 Mei): M. Kjaen, 5 m. - (3 Mei): M. J. L. Vreem, 5 m. - M. Ristveid, 6 m.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	3 MEI 4 1/2 u. gebl.	4 MEI 4 u. gebl.
Nederl., Werkel. Schuld a 2 1/2 pCt.	62	61 1/4
Dito Dito	3	74
Dito Dito	4	91 1/2
O. I. Leening 1844	4	90 1/2
Amortisatie	3 1/2	89 1/2
Handel-Maatschappij	4 1/2	91 1/2
Aand. Arnh. Spoorweg	4 1/2	91 1/2
Dito Hollandsche dito	4 1/2	91 1/2
Obligatiën	4 1/2	91 1/2
Maatschappij van Weid.	4	91 1/2
Aand. Ned. Bank.	4 1/2	91 1/2
België, Certifikaten	4 1/2	91 1/2
Dito	2 1/2	50
Dito Rothschild	2 1/2	50
Frankrijk, Obligatiën	3	18
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans 1	18	18 1/2
Nieuwe	3	31 1/2
Binnenlandsche	3	31 1/2
Cert. Coup. Sp. Com.	4 1/2	4 1/2
Amortisable Schuld	4	4 1/2
Portugal, te Londen	3	37 1/2
Dito Uitgestelde	3	37 1/2
Rusl., bij Hope en Co.	5	101 1/2
Dito A° 1828—1829	5	101 1/2
Negot. 1831 en 1833	5	83 1/2
Nieuwe Engelsche	4 1/2	87 1/2
Negot. 1840	4	76 1/2
Dito Stieglitz	4	76 1/2
Dito Nieuwe	4	76 1/2
Certifikaten te Hamburg	5	72 1/2
Inscr. op 't Grootboek	6	59 1/2
Dito Certifikaten	6	59 1/2
Polen, Obligatiën	4	69 1/2
Aandeelen 1835	4	69 1/2
Oostenrijk, Metalliek	5	60 1/2
Dito 1847	2 1/2	31
Dito 1851 en 1852	2 1/2	31
Dito Nieuwe	5	72 1/2
Dito 1854	5	72 1/2
Weener Bank	5	72 1/2
Dito	4	72 1/2
Aand. met Loting fl. 250.	4	72 1/2
Nieuwe dito 1854	4	72 1/2
Pruisen	4 1/2	72 1/2
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	2 1/2	72 1/2
Dito Orig.	2 1/2	72 1/2
Napels, Cert. bij L. en B.	5	72 1/2
Portugal, te Londen	3	72 1/2
Denemarken, dito u.	3	72 1/2
Louisiana, te Londen	5	72 1/2
Brazilië	5	72 1/2
Dito 1843	5	72 1/2
Amerika, te Londen	100	72 1/2
Dito Onbepaalde	19	72 1/2
Peru	4 1/2	72 1/2
Grenada, dito a 100	2 1/2	72 1/2
Dito Uitgestelde	2 1/2	72 1/2
Ecuador	4 1/2	72 1/2
Venezuela, te Londen	4	72 1/2
Dito Uitgestelde	1 1/2	72 1/2
Grieken. Bl. a 100	5	72 1/2
Nat. Met. 63 1/2, 64, 63 1/2; Stieglitz 5 pCt.	8 1/2	72 1/2

Bij tragen handel waren Hollandsche fondsen met uitson-dering van 4 pCts., iets beter; van de buitenlandse voorten waren Oostenrijksche en Spaansche tot verhooge prijzen leer-gewild, de overige bijna onveranderd.

Koers van het Geld: Beleming 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskont 3 pCt.

Wisselkoers.

Plaats	Wissel	Plaats	Wissel
Parijs	27 m. 75	Lissabon	1/2 m. 75
Bordeaux	2 m. 75	Porto	2 m. 75
Madrid	27 m. 75	Genaa	2 m. 75
Gadix	27 m. 75		
Seville	240		
Wien	27 m. 75		
Sint Petersburg	27 m. 75		
Frankfurt	27 m. 75		
Hamburg	27 m. 75		
Londen	27 m. 75		
Petersburg	27 m. 75		
Napels	27 m. 75		
Paderburg	27 m. 75		
Wien	27 m. 75		
Lissabon	27 m. 75		
Porto	27 m. 75		
Genaa	27 m. 75		

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 3 Mei. Belg. leen. 2 1/2 pCt. 53, Obligatiën 3 pCt. —; id. 4 1/2 pCt. 51 1/2, Spanje 1—3 pCt. 17 1/2; Binnel. 3 pCt. 31; Romeijn 5 pCt. —; Oostenrijk Metalliek 5 pCt. 63.

PARIJEN, 3 Mei. Fransche 4 1/2 pCt. 93.25; 3 pCt. 68.85; 3 pCt. Spanje 31 1/2; id. 4 pCt. 18; 5 pCt. Met. —; Rom. Leen. 84.

LONDEN, 3 Mei. Consols 89 1/2; 3 pCt. Spanje Buitenl. 36; 1 pCt. dito 18; Comité-Bewijsen 4 1/2; Passive 3 1/2; Rusl. 98; 4 1/2 pCt. dito 88 1/2; 4 pCt. Holl. 91; 2 1/2 pCt. id. 62 1/2; 5 pCt. Sardinië 85; Brazilië 98 1/2; 4 1/2 pCt. Peru 67 1/2; Gren. uitg. —; id. werk. —; 3 pCt. Mexiko 20 1/2; 4 pCt. Portugal 22 1/2; Turkije —; Ecuador —; Wissel op Amst. —.

WEENEN, 3 Mei. Met. 5 pCt. 79 1/2; id. 4 1/2 pCt. 69 1/2; Bank-Aktiën 970; Wissel op Londen 12.29; Amst. —; Parijs 149; Goud 3 1/2; Zilver 27 1/2; Nieuwe Leening 100 1/2.

BERLIJN, 3 Mei. 3 1/2 pCt. Pruisische Staatschuld —; 4 1/2 pCt. Rusland —; 3 pCt. 97; Wissel op Londen 2 m. 6 Th. 17 1/2; Parijs 78 1/2; Amst. 139 1/2; Weenen —; Petersburg —.

HAMBURG, 3 Mei. Spanje 3 pCt. 29; id. 4 pCt. 17 1/2; Rusl. 5 pCt. —; 3 pCt. Mexikanen —; 5 pCt. Sardinië 85; Wissel op Amst. —; Londen kort —.

